lestă și trianglu și apoi de cor „à bocca chiusa".

Compozitorul a conceput lucrarea sa într-o formă liberă, însă rolul excepțional atribuit motivului principal (sunetele 9—10—11—12 din seria de bază) îi conferă aspectul unor variațiuni pe acest motiv.

Motivul principal a determinat în mare măsură, prin succesiunile sau suprapunerile de cvarte, profilul multor construcții melodice și armonice. Armonia atonală nu a cedat decît foarte puțin spațiu unor înlănțuiri modale sau tonale, totuși prezența cvartei mărite în linia motivului principal, a imprimat adesea un colorit specific românesc multor pagini ale partiturii.

Problemele de ritm l-au preocupat pe compozitor, fapt evidențiat de varietatea ritmică permanentă ca și de unele construcții realizate cu procedeul valorii adăugate. Am avut însă impresia că a folosit de prea multe ori ritmuri în valori treptat micșorate și uneori la intervale de timp apropiate, ceea ce a scăzut interesul muzicii.

Compozitorul stăpînește tehnica orchestrației la un nivel de adevărată măiestrie și lucrările sale pentru orchestră au dovedit acest fapt. Și lucrarea de față confirmă această calitate în pagini care sună admirabil, însă, după părerea noastră, percuția este folosită adesea în doze prea mari. Cu toată grandoarea ce emană din unele versuri, o viziune mai expresivă, mai lirică, nu ar fi diminuat caracterul festiv, care evident, a stat în atenția compozitorului.

Partitura corului este scrisă cu competență și fantezie, alternînd structurile armonice cu cele contrapunctice, corul de femei cu cel bărbătesc sau ambele în dialog, corul „à cappella" cu corul și orchestra. Intrările corului sînt pregătite cu ingeniozitate de către orchestră, prin integrarea organică în partitură, a reperelor sonore care asigură o intonație justă fiecărei voci.

Ceea ce caracterizează această partitură în comparație cu lucrările anterioare ale compozitorului, este o preferință deosebită pentru forme contrapunctice și nu numai în stilul imitativ folosit cu dezinvoltură, ci și a unor construcții riguroase cum este canonul. În al doilea rînd remarcăm, prezența mai frecventă a unor structuri seriale, cu libertățile pe care compozitorul înțelege oportun să și le păstreze. Desigur, aceste două direcții nu pot decît să îmbogățească muzica lui Capoianu, adăugînd trăsăturilor sale temperamentele native de elan și optimism robust, mai multă complexitate și profunzime.

Cu toate rezervele minore exprimate mai sus, în legătură mai mult cu unele aspecte exterioare decît cu conținutul muzicii, *Oda pentru cor mixt și orchestră* reprezintă un pas important pe acest drum mai dificil, dar mai interesant pentru creația compozitorului.

DORIAN VARGA

ȘTIRI

● Asociația „Jeunesses Musicales" din Ungaria organizează a 7-a Întîlnire Muzicală Internațională a sa, între 15 și 31 iulie 1974, la Pécs. În program figurează cursuri de orchestră simfonică, de muzică de cameră, de muzică corală și metodica predării muzicii și cîntului în școlile ungurești (metoda Kodály), precum și cursuri practice de improvizație și de muzică de cameră pentru instrumente de percuție.

Între 20 iulie și 4 august 1974, la Academia de Muzică din Budapesta va avea loc Concursul Internațional de Muzică organizat în cadrul celui de al 8-lea Colocviu Bartók. La cursurile de perfecționare (pian, vioară, canto și quartet de coarde) se vor studia lucrări de Bartók, Kodály, Liszt și Erkel.

● În Editura londoneză Oxford University Press, a apărut de curînd Volumul III de „Studii în domeniul cîntării orientale" („Studies in Eastern Chant" ; Editori principali : Egon Wellesz și Miloš Velimirović) al cărui sumar cuprinde studii ale unor specialiști de renume, aparținînd mai multor țări : Dalia Cohen, Helen Breslich-Erickson, Jerzy Golos, Michel Huglo, Andrija Jakovljević, Ștefan Lazarov, Maureen M. Morgan, Grigore Panțîru, Christos Patrinelis, Jorgen Raasted, Miloš Velimirović. Valorosul studiu semnat de muzicologul român Grigore Panțîru se intitulează : „O nouă interpretare a notației ecfonetice a unui manuscris de la Iași, România" („Une nouvelle interprétation de la notation écphonétique d'un manuscrit à Iași, Roumanie" — pp. 124—140) și este însoțit de o notă aparținînd lui Egon Wellesz.

● Primul Concurs Internațional de Orgă „Anton Bruckner" 14—20 octombrie (Linz,/1974) are loc în timp ce întreaga lume comemorează 150 de ani de la nașterea compozitorului. Linz, orașul lui Bruckner, îi dedică marelui simfonist un Festival Internațional, iar celui mai mare organist și improvizator al epocii sale — un Concurs Internațional de Orgă deschis interpreților de orice naționalitate ce-și vor măsura talentul în fața unui juriu deosebit de exigent. Orga istorică din „Brucknerhaus" va fi pusă la dispoziția concurenților.

I. R.

https://biblioteca-digitala.ro